

Sygn. akt: III U 781/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Suchcicka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Laskowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 czerwca 2015 r. w O.

sprawy z odwołania K. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w zw. z wypadkiem przy pracy

na skutek odwołania K. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 7 sierpnia 2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 7.08.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy.

K. K. wniósł odwołanie od powyższej decyzji.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. wniósł o oddalenie odwołania od decyzji z uwagi na to, Komisja Lekarska ZUS po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej w orzeczeniu z dnia 30.07.2014r. ustaliła, iż odwołujący się nie jest niezdolny do pracy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 24.02.1998r. I/ZUS w O. przyznał K. K. (ur. (...)) prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, począwszy od 01.02.1998r. do 28.02.2000r. Wypłata świadczenia kontynuowana była 30.06.2014r.

W dniu 9.06.2014r. ubezpieczony zwrócił się do I/ZUS z kolejnym wnioskiem o przyznanie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy w oparciu o przepisy ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

W celu ustalenia stopnia niezdolności do pracy ubezpieczony K. K. skierowany został na badanie lekarskie przez lekarza orzecznika ZUS, który po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy

przedstawionej dokumentacji medycznej, w orzeczeniu z dnia 01.07.2014r. ustalił, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy o 30.06.2017r., niezdolność ta trwa nadal i pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy.

W dniu 04.07.2014r. Z-ca Głównego Lekarza Orzecznika ZUS zgłosił zarzut wadliwości orzeczenia wydanego przez lekarza orzecznika ZUS badającego ubezpieczonego w dniu 01.07.2014r., wobec tego sprawa przekazana została do rozpatrzenia przez Komisję Lekarską ZUS.

Komisja Lekarska ZUS II Oddział w W. nr (...) po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i dokonaniu analizy przedstawionej dokumentacji medycznej w swoim orzeczeniu z dnia 30.07.2014r. ustaliła, że odwołujący nie jest niezdolny do pracy.

Wobec powyższego Oddział ZUS w P. decyzją z dnia 07.08.2014r. odmówił ubezpieczonemu K. K. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem.

Postępowanie sądowe prowadzone w sprawie nie wykazało aby odwołujący się był niezdolny do pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: akta rentowe K. K. (...), w tym dokumentację orzeczniczo – lekarską oraz opinie biegłych (k. 12-13 a.s. i k. 40-43 a.s.).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.6 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w związku z art. 59 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje

renta z tytułu niezdolności do pracy. W zależności od tego czy niezdolność do

pracy ma charakter trwały czy okresowy, przysługuje renta stała lub okresowa.

Przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z FUS, z uwzględnieniem przepisów niniejszej - art. 17 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych.

Oceny niezdolności do pracy, jej stopnia oraz ustalenia daty powstania niezdolności do pracy, trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy dokonuje w formie orzeczenia lekarz orzecznik ZUS. Od orzeczenia lekarza orzecznika osobie zainteresowanej przysługuje sprzeciw do komisji lekarskiej Zakładu. Komisja lekarska rozpatrując sprzeciw lub zarzut wadliwości, dokonuje w formie orzeczenia oceny niezdolności do pracy i jej stopnia oraz trwałości lub przewidywanego okresu niezdolności do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast art. 12 ust. 1-3 tejże ustawy, który stanowi, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy (ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania K. K. zależała od wykazania przez niego niezdolności do pracy, która miałaby związek z wypadkiem przy pracy w dniu 7.05.1997r.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii i neurologii. Po przeprowadzeniu wywiadu z odwołującym, badaniach oraz analizie dokumentacji medycznej biegli G. K. i R. Z. rozpoznali u K. K. następujące schorzenia: zagojone złamanie kości podudzia i prawej kości piętowej w wywiadzie oraz zagojone złamanie kręgosłupa L1, L2, L4 z miernym ograniczeniem funkcji.

Biegli orzekli że odwołujący jest zdolny do pracy. W uzasadnieniu opinii biegli podnieśli, iż na podstawie i analizy dokumentacji medycznej ustalono powyższe rozpoznania. Badaniem przedmiotowym stwierdzono niewielkie ograniczenie ruchomości kręgosłupa lędźwiowego, bez obecności objawów korzeniowych lub neurologicznych ubytkowych. Uwzględniając istniejące dysfunkcje i posiadane kwalifikacje, biegli nie znajdują przesłanek klinicznych do opiniowania niezdolności do pracy (opinia k. 12-13).

Z powyższą opinią nie zgodził się odwołujący i wnosił o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych (rozprawa k. 28).

Biegli sądowi z zakresu: ortopedii, neurologii, pulmonologii i laryngologii w kolejnej opinii z dnia 28.04.2015r. rozpoznali u odwołującego się: stan po odległym w czasie złamaniu trzonów kręgosłupa L1, L2 i L4 bez zespołu neurologicznego i istotnego upośledzenia funkcji narządu ruchu, przewlekłą obturacyjną chorobą płuc, przytępienie słuchu po stronie prawej graniczące z głuchotą, zwyrodnienie wielostawowe w tym i drobnych stawów obu rąk oraz wygojone złamanie kości goleni prawej i kości piętowej prawej odległe w czasie bez upośledzenia funkcji narządu ruchu.

Zdaniem tych biegłych także aktualny stan zdrowia odwołującego się nie czyni go niezdolnym do wykonywania pracy zarobkowej.

Uzasadniając opinię biegli podkreślili, że złamanie kręgosłupa w odcinku lędźwiowym u 58 letniego wnioskodawcy zostało wygojone bez istotnego ubytku czynnościowego narządu ruchu. Zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne kręgosłupa oraz innych stawów są typowe dla wieku badanego i wymagają systematycznego leczenia oraz okresowej rehabilitacji. Brak osłabienia siły mięśniowej, istotnego ograniczenia ruchomości w obrębie kończyn górnych i dolnych nie daje podstaw do orzeczenia niezdolności do pracy z powodów ortopedycznych i neurologicznych. Odwołujący się w przypadku zaostrzeń objawów chorobowych okresowo może wymagać leczenia rehabilitacyjnego a nawet farmakoterapii w ramach (...), ale pracę zarobkową może wykonywać. Przytępienie słuchu po stronie prawej nie powoduje niezdolności do pracy podobnie jak (...) przebiegająca przewlekle, bez zaostrzeń wymagających hospitalizacji, przy prawidłowej saturacji (opinia k. 40-43 a.s.).

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski obu opinii biegłych lekarzy sądowych. Wnioski biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującego się i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych. Wydane przez biegłych opinie poparta zostały logiczną argumentacją. Biegli jednoznacznie wskazali występujące u odwołującego schorzenia, których stopień i nasilenie nie powodują nawet częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem, którego odwołujący się doznał w dniu 7.05.1997r. tj. przebytego złamania kręgosłupa w odcinku lędźwiowym – leczonego bezoperacyjnie gorsetem gipsowym.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że K. K. nie spełnia przesłanek do przyznania mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku wypadkiem przy pracy i odwołanie od decyzji ZUS **na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił.**